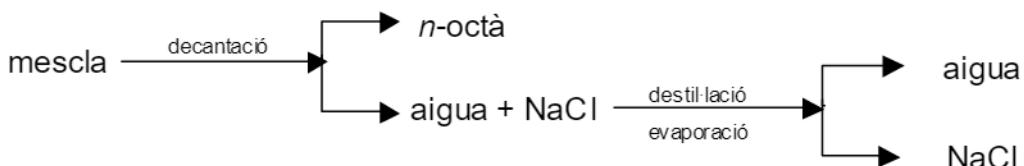


SÈRIE 4

1. Dissolució saturada d'àcid benzoic (massa molecular = $122 \text{ g} \cdot \text{mol}^{-1}$)
 - a) A partir de la valoració: $2,4 \cdot 10^{-4} \text{ mol C}_6\text{H}_5\text{COOH} / 10 \text{ cm}^3$ dissolució saturada $\rightarrow 0,024 \text{ mol} \cdot \text{dm}^{-3} = 2,93 \text{ g} \cdot \text{L}^{-1}$
 - b) $\text{C}_6\text{H}_5\text{COOH} \rightarrow \text{C}_6\text{H}_5\text{COO}^- + \text{H}^+$
 $[\text{C}_6\text{H}_5\text{COOH}] = 0,024 - x ; [\text{C}_6\text{H}_5\text{COO}^-] = [\text{H}^+] = x = 10^{-2,92} = 1,20 \cdot 10^{-3} \text{ mol} \cdot \text{dm}^{-3}$
 $K_a = \frac{x^2}{c - x} = 6,32 \cdot 10^{-5}$

2. Separació mescla.

a)



Material: embut de decantació, material de destil·lació (matràs, refrigerant, etc.) o bé per fer una evaporació simple, tot i que amb aquesta no es pot recuperar l'aigua.

- b) En disminuir la temperatura, disminueix la solubilitat del NaCl; per tant, com que la dissolució estava saturada, cristal·litzarà l'excés de solut.
- c) Substàncies fàcilment inflamables. Es poden autoinflamar, o també per contacte amb l'aigua. Cal mantenir-les allunyades de fonts de calor, espurnes i, si s'escau, de l'aigua.

3. Reacció $\text{CO} + \text{H}_2\text{O}$

- a) $[\text{CO}] = [\text{H}_2\text{O}] = 0,1 - x ; [\text{CO}_2] = [\text{H}_2] = x$

$$K = \frac{x^2}{(0,1 - x)^2} = 10 \rightarrow 9x^2 - 2x + 0,1 = 0 \rightarrow x = 0,076 \text{ mol} \cdot \text{dm}^{-3}$$

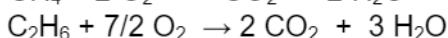
- b) La pressió total del sistema no afecta a l'equilibri perquè no hi ha variació en el nombre de mols entre reactius i productes.
- c) En augmentar la temperatura, disminueix la constant d'equilibri. Per tant, la reacció és exotèrmica.

OPCIÓ A

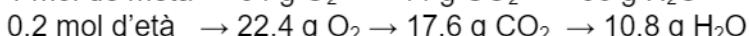
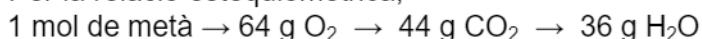
4. Combustió metà (CH_4 , massa molecular = $16 \text{ g} \cdot \text{mol}^{-1}$) i età (C_2H_6 , massa molecular = $30 \text{ g} \cdot \text{mol}^{-1}$)

a) Percentatge en massa: metà: 72,7% ; età: 27,3%

Percentatge en volum: és igual al percentatge en mols: metà: 83,3% ; età 16,7%



c) Per la relació estequiomètrica,



Quantitats finals: 13,6 g O₂ ; 61,6 g CO₂ ; 46,8 g H₂O

5. Elements A i B

a) A: (Z=17) $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^5$

B: (Z=38) $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^{10} 4s^2 4p^6 5s^2$

b) A: grup VII (17è) ; 3r període

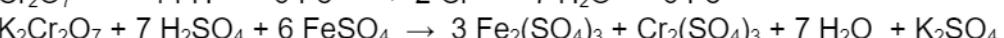
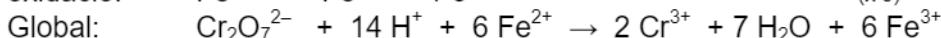
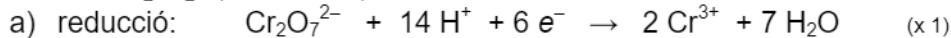
B: grup 2n ; 5è període

c) B: ió més probable: B²⁺ (té dos electrons en la capa de valència)

d) A tindrà una energia de ionització més gran, perquè és més petit i l'atracció del nucli és més forta.

OPCIÓ B

4. Reacció K₂Cr₂O₇ + FeSO₄

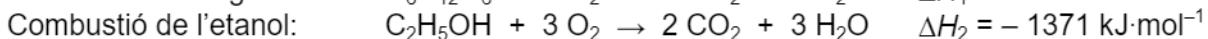


b) Oxidant: Cr₂O₇²⁻ (K₂Cr₂O₇)

Reductor: Fe²⁺ (FeSO₄)

c) Per factors de conversió: 1,65 mL K₂Cr₂O₇ 0,1 M

5. Fermentació de la glucosa:



combinant les reaccions: (1) - 2 x (2) = reacció de l'enunciat

$$\Delta H_{\text{fermentació}} = -2813 - 2 \times (-1371) = -71 \text{ kJ} \cdot \text{mol}^{-1}$$

b) Exotèrmica, ja que la variació d'entalpia és negativa

c) Calor despresa = 315,6 kJ